

سیمای ظاهری امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف) هنگام ظهور از

منظر روایات

معصومه نجفی^۱

چکیده

موعود در دیدگاه شیعه ماهیتی مشخص دارد و مصداق معینی را به خود اختصاص داده است. ولادت او در منابع معتبر به اثبات رسیده و غیبتی طولانی دارد که ظهورش منوط به اراده خداوند و تحقق شرایط ظهور است. به دلیل جایگاه بی بدیل شخصیت امام مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) از یک سو و وجود مدعیان دروغین ردای مهدویت از سوی دیگر، بازشناسی ظاهر ایشان در هنگام ظهور، مسأله ای مهم و درخور توجه است. هدف از پژوهش حاضر شناسایی سیمای ظاهری امام مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) با استفاده از احادیث و روایات است و با روش کتابخانه ای و شیوه ی توصیفی- تحلیلی به این یافته ها به دست آمد که ایشان به لحاظ چهره شبیه ترین فرد به پیامبر (صلی الله علیه و آله) و زیباترین شخص زمان بوده و دارای موها و محاسن مشکی، چشمانی سرمه کشیده، ابروانی به هم رسیده، دندان هایی منظم و ظریف، خالی بر گونه راست، چهره ای گندم گون، جثه قوی، بوی خوش و نورانی عظیم است. میراث پیامبران (علیهم السلام) هم چون عمامه، پیراهن، پرچم، شمشیر و مرکب معراج پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله)، انگشتر و تاج حضرت سلیمان (علیه السلام)، کفش های حضرت شیث (علیه السلام)، عصا و حجر حضرت موسی (علیه السلام) و قرآن جمع آوری شده توسط امام علی (علیه السلام) را نیز به همراه خواهد داشت. هم چنین فرشتگان مقرب همچون حضرت جبرئیل (علیه السلام) و حضرت میکائیل (علیه السلام) و برخی جنیان را همراه ایشان خواهند کرد که برای مردم نیز قابل مشاهده خواهند بود.

واژگان کلیدی: سیمای ظاهری، امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف)، ظهور

^۱ طلبه سطح ۲، حوزه کریمه اهل بیت (ع)

مقدمه

اعتقاد شیعه بر این است که دوازدهمین پیشوا و امام بر حق، حضرت حجت ابن الحسن العسکری (علیه السلام)، باقیمانده خاندان عصمت و طهارت در نیمه شعبان سال ۲۵۵ ه.ق مطابق ۸۶۸ میلادی در شهر سامرا به دنیا آمده و اکنون زنده است و ۱۱۹۰ سال از عمر شریفش می گذرد. آن وجود نورانی از تبار رسول خدا (صلی الله علیه و آله) و از اولاد حضرت فاطمه زهرا (سلام الله علیها) و نهمین فرزند از نسل سید الشهداء (علیه السلام) است. هم نام پیامبر (صلی الله علیه و آله) بوده و کنیه اش **ابوالقاسم** و دارای القاب بسیاری است که مشهور ترین آن ها عبارتند از: مهدی (راهنمایی شده به هر امر مخفی)، قائم، منتظر، بقیه الله، حجت، صاحب الامر، صاحب الزمان، منصور و ولی عصر.

آن حضرت دارای دو غیبت است: یکی غیبت صغری و دیگری غیبت کبری. غیبت صغری از هنگام شهادت پدر آن حضرت امام حسن عسکری (علیه السلام) آغاز و تا درگذشت سمری (آخرین نایب خاص امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف) در دوره غیبت صغری) بوده که حدود ۷۰ سال ثبت شده است. در این دوران مردم از طریق نایبان خاص حضرت با ایشان در ارتباط بودند. در سال ۳۲۹ ه.ق نیابت نواب خاص پایان یافت و غیبت کبری حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) آغاز شد و تا ظهور ایشان ادامه خواهد داشت. این همان غیبتی است که آزمایش سخت بشری در آن نهفته است و برخی دچار یأس شده و حتی وجود امام را منکر می شوند. اما دلایل عقلی و نقلی متقنی وجود دارند که حیات و نظارت امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف) را اثبات می کنند.

دلیل عقلی:

از جمله مهم ترین دلایل عقلی اثبات این موضوع، **قاعده لطف** در علم کلام می باشد. صورت استدلالی قاعده لطف چنین است:

مقدمه اول: وجود امام لطف است؛ لطف دو نوع است؛ محصل و مقرب. لطف محصل لطفی است که اعطای آن از ناحیه خداوند موجب تحقق اطاعت مکلف از روی اراده و اختیار می شود، به گونه ای که اگر این لطف نباشد، اطاعت تحقق پیدا نمی کند (مانند ارسال رسل). لطف مقرب، عبارت است از هر چیزی که بنده را به اطاعت خدا نزدیک تر و از عصیان و گناه دور تر می کند (مانند انذار و تنذیر). وجود امام نوعی لطف است، به طوری که فقدان امام در جامعه موجب محرومیت مردم از هردو لطف محصل و مقرب می گردد. امام با انذار و بشارت مردم و هم چنین با رهبری و زعامت دینی، زمینه را برای تحصیل عبادت مردم و انجام تکالیف دینی و در نتیجه تقرب به خداوند فراهم می آورد.

مقدمه دوم: لطف بر خداوند واجب است؛ خداوند حکیم است و به همین دلیل خلقت او دارای غرض و غایت است (انجام تکالیف الهی) و این زمانی حاصل می شود که با تمهید شرایط، زمینه انجام تکالیف دینی فراهم شود و اگر زمینه فراهم نشود (نصب امام)، غرض خداوند که انجام تکالیف شرعی است محقق نمی گردد و نقض غرض با حکمت او منافات دارد.

نتیجه: وجود امام بر خداوند واجب است. با توجه به لطف بودن وجود امام (مقدمه اول) و وجوب لطف بر خداوند حکیم (مقدمه دوم) نتیجه گرفته می شود که وجود امام بر خداوند حکیم واجب است.

دلیل نقلی:

شیخ صدوق (رحمه الله علیه) در باب حجت کتاب اصول کافی چند روایت در مورد ضرورت وجود امام در همه زمان ها بیان کرده است:

امام صادق (علیه السلام) فرمودند: «اگر زمین بدون امام باشد فرو رود (و نظمش از هم بپاشد)».^۱ پس هیچ زمانی را نمی توان یافت که امام در آن نبوده باشد. اما یکی از پرسش های متداولی که از دیرباز ذهن منتظران را به خود مشغول نموده، چگونگی شناخت امام مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) پس از سپری شدن دوره غیبت و آشکار شدن آن حضرت است. مسأله شناخت امام در دوره حضور نیز مورد ابتلا بوده است، اما از آن جا که نصّ به امام بعد توسط امام پیشین یکی از کوتاه ترین و مطمئن ترین مسیر های شناخت امام است و این مسیر ولو به صورت محدود در دوره حضور گشوده بوده، مسأله شناخت امام در آن دوران چندان دشوار و پیچیده نبوده است. اما به دلیل فاصله زمانی چند صد ساله، چنین معیاری در خصوص امام مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) کارگر نیست و از این رو مسأله شناخت امام مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) در عصر ظهور با ابهامات و پرسش های متعددی همراه خواهد شد. بنابراین نظر به این که شناخت شخص امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف) به هنگام ظهور ضرورتی اجتناب ناپذیر دارد، ضروری است که درباره سیمای ظاهری ایشان در زمان ظهور تحقیق جامعی انجام گیرد.

اهمیت شناخت چهره ظاهری امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف):

این مسأله از این نظر اهمیت دو چندان می یابد که در صورتی که در خصوص شناخت امام مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) ابهاماتی وجود داشته باشد، مدعیان دروغین از آن سوء استفاده کرده و مؤمنان ساده دل را با خود همراه خواهند کرد. لذا شناخت ویژگی های امام از دو جهت دارای اهمیت است:

^۱. کلینی، الکافی، جلد ۱، باب حجت، صفحه ۳۷۴

(۱) از نظر تکلیف، زیرا در روایات مرگ بدون شناخت امام مرگ جاهلیت است. چنان که از امام باقر(علیه السلام) روایت شده است که فرمود: «هرکس بمیرد و امامی نداشته باشد، مرگ او مرگ جاهلیت است و

هیچ کسی در این جهت معذور نیست تا امام خود را بشناسد.»^۱ و منظور از مرگ جاهلیت این است که مانند افرادی که پیش از اسلام در حال شرک و کفر مردند، از دنیا خواهد رفت.

(۲) با شناخت ویژگی های ظاهری و باطنی میتوان امام حق و مدعی باطل را از هم تمییز داد. اگرچه نام و کنیه امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف) در روایات صریحا بیان شده است ولی معرفی و شناخت با اوصاف و ویژگی ها، بهترین راه معرفی و شناخت است که راه را بر سودجویان می بندد؛ زیرا نام را می توان جعل کرد اما تخلّق به صفات و ویژگی ها کار آسانی نیست و قابل جعل نمی باشد.

پیشینه تاریخی:

پیشینه تاریخی این تحقیق به دوران غیبت حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) باز می گردد. آن زمان که غایب شدن آن حضرت از نظرها سرآغاز سودجویی عده ای منفعت طلب شد تا انحرافات جدیدی را ذیل موضوع مهدویت ایجاد کنند.

پیشینه تحقیقی:

در مورد سیمای ظاهری حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) منابع متقنی وجود دارد از جمله: (۱) کتاب «کمال الدین و تمام النعمه» نوشته شیخ صدوق (رحمه الله علیه) که نویسنده به بررسی کامل امامت حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف)، تولد، روایات پیامبر(صلی الله علیه و آله) و ائمه (علیهم السلام) درباره ظهور آن حضرت، کسانی که به خدمت آن حضرت رسیده اند و شرایط دوران ظهور ایشان پرداخته است.

(۲) کتاب «مکیال المکارم» نوشته سید محمد تقی موسوی اصفهانی (رحمه الله علیه) که نویسنده این کتاب را به دستور امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف) به رشته تحریر در آورده و در آن بیش از هزار حدیث در مورد شناخت و ویژگی های امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف) و چگونگی دعا برای حضرت بیان شده است.

^۱. کلینی، الکافی، جلد ۱، باب حجّت، صفحه ۳۷۶

(۳) کتاب «منتخب الأثر فی الامام الثانی العشر» نوشته لطف الله صافی گلپایگانی که نویسنده در ده فصل احادیث مربوط به زندگی امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف)، نائبان او، عصر غیبت و ظهور و حکومت جهانی حضرت را گردآوری کرده است.

(۴) کتاب «شجره طوبی» نوشته علیرضا رمضانیان که در این کتاب حوادث و ویژگی های عصر ظهور دسته بندی و معرفی شده است.

دو مقاله در مورد برخی ویژگی های ظاهری امام مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) دیده شده است:

(۱) «ویژگی های منجی در مذهب تشیع» نوشته فاطمه محمدی و مینا سقاء خراسانی که در کنار بررسی ویژگی های برجسته امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف)، برخی از ویژگی های ظاهری ایشان را نیز بیان نموده است.

(۲) «کیفیت سلاح امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) در مقابله با سلاح دشمنان در عصر ظهور» نوشته محمد حسین قنبری گل و همکاران که به بررسی خصوصیات سلاح حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) و یاران ایشان در روایات که یکی از ویژگی های ظاهری ایشان می باشد، پرداخته است و یک پایان نامه نیز یافت شد: «نشانه های ظهور امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف) در روایات شیعه» نوشته سمیه نوراللهی، که در بین حوادث و نشانه های زمان ظهور به برخی از ویژگی های ظاهری حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) نیز اشاره کرده است.

هدف پژوهش حاضر این است که با استفاده از این منابع با دسته بندی کامل تر و دقیق تر، ویژگی های ظاهری امام مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) را در کنار هم بیان کند تا تصویر نسبتاً جامعی از سیمای ظاهری ایشان در هنگام ظهور را به ذهن خواننده انتقال دهد.

(۱) صورت و چهره

(۱-۱) شباهت به پیامبر (صلی الله علیه و آله) و زیبایی

طبق روایات حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شبیه ترین فرد به پیامبر (صلی الله علیه و آله) هستند، چنان که از پیامبر اسلام (صلی الله علیه و آله) نقل شده که فرمودند: «و از پشت حسین (علیه السلام)

حضرت مهدی (علیه السلام) حرکت خواهند کرد؟ امام صادق (علیه السلام) فرمودند: «آری، ما بین کوفه و نجف فرود آیند و تعدادشان چهل و شش هزار فرشته و شش هزار جن است.^۱

امام علی (علیه السلام) فرموده اند: « خداوند، حضرت مهدی (علیه السلام) را با فرشتگان، جن ها و شیعیان مخلص یاری می کند.»^۲

امام باقر (علیه السلام) فرموده اند: «گویا هم اکنون حضرت قائم (علیه السلام) و یارانش را می بینم ... که فرشته جبرئیل (علیه السلام) در سمت راست و میکائیل (علیه السلام) در سمت چپ آن حضرت حرکت می کنند و ترس و وحشت پیشاپیش سپاهیان و پشت سر آنان به فاصله یک ماه در حرکت است و خداوند او را با پنج هزار فرشته آسمانی یاری می رساند.»^۳ از امام باقر (علیه السلام) نقل شده است: «... پس اولین کسی که با او [مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف)] بیعت می کند، جبرئیل (علیه السلام) است.»^۴ هم چنین عبدالرحمن بن کثیر از امام صادق (علیه السلام) روایت کرده است که فرمودند: «درباره آیه «أَتَى أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ»^۵ سؤال کردم، ایشان فرمودند: «آن امر ما است که خداوند عزوجل فرموده که در مورد آن شتاب نشود، تا آن که [خداوند] او را با سه [لشکر] یاری فرماید که عبارتند از: فرشتگان، مؤمنان و هراس.»^۶

از امام صادق (علیه السلام) روایت است که فرمود: «... و چون پرچم رسول خدا (صلی الله علیه و آله) را بگشاید، سیزده هزار فرشته از آسمان بر او فرود آیند که همه در انتظار فرمان قائم (علیه السلام) باشند.»^۷ هم چنین آمده است که: «هرگاه حضرت قائم (عجل الله تعالی فرجه الشریف) قیام کند، خداوند به فرشتگان فرمان می دهد که بر مؤمنین سلام کنند و با آنان در نشست هایشان هم نشین شوند و هرگاه یکی از مؤمنین نیاز و درخواستی [از حضرت (علیه السلام)] داشته باشد، قائم (عجل الله تعالی فرجه الشریف) فرشته ای را به سراغ او می فرستد تا او را نزد قائم (عجل الله تعالی فرجه الشریف) ببرد، پس نیازش برآورده می شود و به محل خود برگردانده می شود. برخی مؤمنان در ابرها سیر می کنند و برخی شان با فرشتگان می پرند و برخی نیز با فرشتگان راه می روند. بعضی از مؤمنان از فرشتگان سبقت می گیرند و برخی نیز مورد مراجعه فرشتگان

۱. طبرسی نوری، نجم الثاقب، صفحه ۱۵۲

۲. رمضانین، شجره طوبی، صفحه ۱۷۲؛ دیلمی، ارشاد القلوب، جلد ۲، صفحه ۲۸۶

۳. مجلسی، بحار الأنوار، جلد ۲، صفحه ۳۴۳

۴. رمضانین، شجره طوبی، صفحه ۱۷۴

۵. سوره نحل، آیه ۱

۶. نعمانی، الغیبه، صفحه ۱۹۸

۷. صدوق، کمال الدین و تمام النعمه، جلد ۲، صفحه ۶۷۲؛ موسوی اصفهانی، مکیال المکارم، جلد ۲، صفحه ۲۸۴

برای تحاکم و قضاوت قرار می یگیرند. در آن زمان، مؤمن نزد خداوند از فرشتگان گرامی تر است و قائم (عجل الله تعالی فرجه الشریف) بعضی از مؤمنان را حاکم و قاضی بین صدهزار فرشته قرار می دهد.^۱

نتیجه گیری

با بررسی انجام شده مشخص گردید که در آیات و روایات، چهره و سیمای ظاهری امام مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف) به طور دقیقی بیان شده است که باعث می شود تا ایشان در زمان ظهور به سهولت شناخته شده و مؤمنان در این مهم با هم اختلافی نداشته باشند. از جمله شمایل ظاهری ایشان در روایات عبارتند از: صورتی زیبا و جوان و نورانی، پیشانی بلند، چشمان سرمه کشیده، بینی کشیده، دندان هایی ظریف، خالی بر گونه راست، جثه قوی، بویی خوش و نورانی بس عظیم. ایشان میراث دار پیامبران (علیهم السلام) هستند، از جمله میراث همراه ایشان عبارتند از: عمامه، پیراهن، پرچم، شمشیر و مرکب معراج پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله)، انگشتر و تاج حضرت سلیمان (علیه السلام)، کفش های حضرت شیث (علیه السلام)، عصا و حجر حضرت موسی (علیه السلام) و قرآن جمع آوری شده توسط امام علی (علیه السلام). هم چنین فرشتگان مقرب همچون حضرت جبرئیل (علیه السلام) و حضرت میکائیل (علیه السلام) و برخی جنیان را همراه ایشان خواهند کرد که برای مردم نیز قابل مشاهده خواهند بود. از این رو حتی اگر ما در حال حاضر تصویر روشنی از آن حضرت نداشته باشیم باز با این اطمینان همراه هستیم که در زمان تحقق ظهور اندک غموض و ابهامی در شخصیت حضرت وجود نخواهد داشت و هیچ جست و جو گری به دلیل مخفی بودن حقیقت به گمراهی نخواهد افتاد.

^۱. زین العابدین، بیان الأئمه، صفحه ۲۸۶

فهرست منابع

قرآن کریم

کتاب ها

۱. ابن طاووس، علی بن موسی، *الملاحم والفتن*، ترجمه محمد جواد نجفی، تهران، نشر اسلامی، سال ۱۳۸۰ ه.ش.
۲. اربلی، علی بن عیسی، *کشف الغمّه فی معرفه الأئمه (علیهم السلام)*، ترجمه سید احمد حسینی، قم، نشر شریف الرضی، سال ۱۳۷۹ ه.ش.
۳. بحرانی، هاشم، *البرهان فی تفسیر القرآن*، بیروت، مؤسسه اعلمی، سال ۱۴۱۷ ه.ق.
۴. تمیمی، نعمان بن محمد بن حیون، *شرح الأخبار*، تحقیق محمد جلالی، قم، جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، مؤسسه نشر اسلامی، چاپ اول، سال ۱۴۰۹ ه.ق.
۵. حرّ عاملی، محمد بن حسن، *اثبات الهداه بالنصوص والمعجزات*، ترجمه محمد نصراللهی، تهران، دارالکتاب الإسلامیّه، سال ۱۳۶۴ ه.ش.
۶. حیدرزاده، عباس، *فرهنگ نامه آخرالزمان*، قم، انتشارات اندیشه ماندگار، سال ۱۳۹۱ ه.ش.
۷. خرّمی، جواد، *نشانه های ظاهری حضرت مهدی (عجل الله تعالی فرجه الشریف)*، تهران، انتشارات طه، سال ۱۳۸۴ ه.ش.
۸. دیلمی، حسن بن محمد، *ارشاد القلوب الی الصواب*، قم، مؤسسه علمی-فرهنگی دارالحديث، سال ۱۳۹۴ ه.ش.
۹. رمضانیان، علیرضا، *شجره طوبی*، مشهد، انتشارات آستان قدس رضوی، چاپ دوم، سال ۱۳۹۸ ه.ش.
۱۰. زین العابدین، محمد مهدی، *بیان الأئمه (علیهم السلام) للوقائع الغریبه و الأسرار العجیبه*، قم، انتشارات دارالغدیر، سال ۱۳۸۳ ه.ش.
۱۱. سلیمان، کامل، *روزگار رهایی*، ترجمه علی اکبر مهدی پور، نشر آفاق، چاپ سوم، سال ۱۳۷۶ ه.ش.
۱۲. صادقی تهرانی، محمد، *بشارت عهدین: در آن چه پیامبران الهی راجع به پیامبر اسلام پیشگویی کرده اند*، تهران، انتشارات راه دانش، سال ۱۳۸۲ ه.ش.

۱۳. صافی گلپایگانی، لطف الله، *منتخب الأثر فی إمام الثانی العشر (علیه السلام)*، قم، آستان مقدسه حضرت معصومه (علیها السلام)، سال ۱۳۷۸ ه.ش.
۱۴. صدوق، محمد بن علی بن حسین بن بابویه، *کمال الدین و تمام النعمه*، قم، جامعه مدرسین حوزه علمیه قم، مؤسسه نشر اسلامی، سال ۱۳۸۰ ه.ش.
۱۵. صفار قمی، محمد بن حسن، *بصائر الدرجات فی فضائل آل محمد (علیهم السلام)*، ترجمه محمد فربودی، قم، انتشارات پیام مقدس، سال ۱۳۹۲ ه.ش.
۱۶. طبسی نجفی، عماد الدین، *الشیعه و الرجعه*، ترجمه محمد میرشاه ولد، تهران، نشر جمهوری، سال ۱۳۸۴ ه.ش.
۱۷. کلینی، محمد بن یعقوب، *الکافی*، ترجمه سید جواد مصطفوی، حوزه علمیه اسلامی، سال ۱۳۶۳ ه.ش.
۱۸. کورانی، علی، *المعجم الأحادیث الإمام مهدی (علیه السلام)*، انتشارات دارالهدی، سال ۱۳۸۵ ه.ش.
۱۹. مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی، *بحار الأنوار الجامعه لدرر أخبار الأئمه الأطهار*، قم، اسلامیة، سال ۱۳۷۵ ه.ش.
۲۰. مقدسی شافعی، یوسف بن یحیی، *عقد الدرر فی أخبار المنتظر*، قم، انتشارات مسجد مقدس جمکران، سال ۱۳۸۶ ه.ش.
۲۱. موسوی اصفهانی، محمد تقی، *مکیال المکارم در فوائد دعا برای حضرت قائم (عجل الله تعالی فرجه الشریف)*، قم، انتشارات مسجد مقدس جمکران، سال ۱۳۸۸ ه.ش.
۲۲. نعمانی، ابوزینب، *الغیبه*، قم، نشر انوارالهدی، سال ۱۳۸۰ ه.ش.
۲۳. نوری طبرسی، حسین ابن محمد تقی، *نجم الثاقب در احوال امام غایب (علیه السلام)*، قم، انتشارات جمکران، سال ۱۳۹۸ ه.ش.

مقالات

۱. قنبری گل؛ محمد حسین و همکاران، *کیفیت سلاح امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) در مقابله با سلاح دشمنان در عصر ظهور*، پژوهش نامه امامیه، سال هفتم، شماره ۱۴، سال ۱۴۰۰ ه.ش.
۲. محمدی؛ فاطمه، سقاء خراسانی؛ مینا، *ویژگی های منجی در مذهب تشیع*، دومین کنفرانس بین المللی مطالعات اجتماعی، فرهنگی و پژوهش دینی، سال ۱۳۹۶ ه.ش.

پایان نامه ها

نوراللهی، سمیه، *نشانه های ظهور امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف) در روایات شیعه*، مدرسه علمیه کریمه اهل بیت (سلام الله علیها) استان تهران، سال ۱۳۸۰ ه.ش.